

Subscription

Inland : Rs. 100/-
For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER
The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q / J / 104 / News / 89

Established : 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol:- 151 Jaffna, Friday 4 January 1991 No: 1

RICHEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE EDITOR.

The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukodai.

The perils of playing God with the poor

Evangelism and aid are alike in the way they force values on others, argues

★ Michael Taylor ★

THE DECADE of Evangelism is upon us. Christian Aid usually steers clear of such activities, not because it disapproves, but because it believes 'evangelism' and 'development' are better kept apart.

The two are nevertheless alike in several respects. Both, for example, try to persuade other people what we think is good for them. Both offer what we regard as life in all its fullness.

Both peddle our values. Evangelism dresses them up in words; development dresses them up in deeds. There's no harm in that as long as the 'beneficiaries' are free enough and strong enough to say 'No thank you'. All too often they are not.

Threat

The two are also alike in that they are enroiled in the same irony. What is supposed to be 'good news' turns out to be bad — or at least a threat. It does not even have the grandeur and integrity of prophetic judgment.

I do not imagine that the general public, should it be alert to the prospect of a ten-year evangelistic onslaught by the churches, is full of pleasurable anticipation — the natural reaction when something good is about to come your way. People are much more likely to feel got-at and embarrassed, and view the enterprise as intrusive.

Likewise the Third World has learned not to rush to write 'welcome' on the mat when the developers arrive. All too often they turn out to be a threat to the fields and the forests and the fish, to be blind to wisdom already there and contemptuous of traditional communities and relationships and ways of life. They have been quite capable — and we still are — of doing more harm than good.

Above all evangelism and development are more alike than unlike in their hypocrisy. They profess their disinterested concern for others but others cannot help but see them as deeply self-interested: beware when Greeks come bearing gifts.

The First World with its aid has yet to prove that it is genuinely interested in the Third as it sucks out far more than

it puts in and only now sits up and takes notice of the rape of the earth because its own future is at stake.

God - forsaken

The churches in their evangelistic zeal have still to prove that they are not embarking on another recruitment drive for the sake of their own institutions, and are actually prepared to give everything away to those who are so poor that they are God-forsaken.

There is one further likeness. As evangelists and development workers we are still far too arrogant. We still believe we know what is good for people, whether it is a faith or a way of life. We even think we have some of it on very good authority that in fact we are peddling not our own insights but God's.

Modest

I am all in favour of strong convictions and commitment. I am disappointed when people do not seem to have any they are sufficiently excited about to share. But we need to be suitably modest about their limited merits and clear-eyed as to why we find them so attractive.

Maybe we should stop handing down or handing out what we think is good for people. Maybe we should stop preaching and peddling our good news. Maybe we should try to discover their good news instead.

Nuisance

What would actually be music to their ears if we could play it? What would they welcome with open arms? What do they really want and long for? What would be Gospel and set them dancing in the streets and in their hearts if only it was brought to them? And is there anything in the story of Jesus, for example, that forbids it?

We may not, in the end, cooperate in exactly the way they would wish. But we would at least be paying attention to their 'interests,' which is what we always claim to be the heart of love

The nuisance is that finding out what those interests are takes an awful lot of effort and an awful lot of time — a good deal longer than a decade
(continued on page 4)

CHRISTIAN THEOLOGICAL SEMINARY CHUNNAKAM

Applications are invited to the Year One classes leading to the Three Year Diploma Course of the Seminary. Minimum qualifications are six passes in the G. C. E. (O. L) and the candidate should have completed twenty years of age. Students with A/L qualifications may seek registration for the External Diplomas of the University of Serampore. Other details and application forms may be obtained from the Registrar's Office. Applications close on the 28th of February, 1991.

A. Kadirgamar
Registrar

THE NEW ARCHBISHOP OF CANTERBURY "A RARITY AMONG BISHOPS"

BY JOHN HARRIOTT

The appointment of George Carey, Bishop of Bath and Wells as 103rd Archbishop of Canterbury, has come as a surprise on several counts.

He has been a bishop for only two and a half years and so breaks a long tradition in the appointment of senior men with lengthy episcopal experience. He does not belong to the bluechip middle and upper class Anglican establishment but comes from a humble working class background. Though his cockney accent has been refined he was born (in 1936) and raised in a council estate in the East End of London, the son of a hospital porter. He left school at 15 and did his national service as a wireless operator in the Royal Air Force.

Both his conversion to Christianity and his intellectual interests — he went on to achieve a PhD at King's College at the University of London — were comparatively late developments.

Since his ordination in 1962 he has had lengthy experience of parish work, notably at St Nicholas, Durham, before his scholarly and teaching abilities led to his appointment as principal of Trinity College, Bristol.

Yet another surprise is the warm welcome his appointment has received from both the Evangelical and Catholic wings of the Church, supposedly so deeply divided that no candidate would prove acceptable to both. Finally his appointment confounds the fears that Prime Minister Margaret Thatcher would insist on an Archbishop more sympathetic to her political outlook than Robert Ruacie. The fact is that the press has greatly exaggerated the role and powers of the Prime Minister in this

regard: but if there was any such temptation it has been resisted. Dr Carey is no Thatcherite but believes, in his own words, that 'social and political issues lie at the heart of the good news.' In short, the appointment is brilliantly imaginative especially given the number of circles the pundits insisted would have to be squared.

For Dr Carey an apparent drawback proved a considerable, and perhaps decisive, advantage over several other excellent and more favoured candidates. Because he is not well known to the general public and has attracted little attention from the media, he is not identified in the public mind or in church circles with any particular faction. Dr Carey is no faction's standard bearer, and he does not fit neatly into any particular theological compartment

Though he comes from the more Evangelical side of the Church, and is a strong believer in biblical tradition and in the need for clear and forceful preaching of the classical Christian doctrines and moral principles, he is no fundamentalist.

His reputation as a scholar stands high and he handles modern biblical interpretation comfortably and confidently. He enjoys the trust and regard of both Free (Protestant) Church and Roman Catholic colleagues, and has played a decisive role in achieving an easy passage for the theological agreements reached by (English) Anglican and Roman Catholic scholars in recent years. He has also developed a keen interest in and sympathy with Catholic spirituality.

(to be continued)

உதயதாரகை

UTHAYA THARAKAI

Estd. 1841.

மலர் 151

4 - 1 - 91

இதழ் 1

கிறிஸ்து பிறந்த திருநாளுக்கு அடுத்த

இரண்டாம் ஞாயிறு

ஞாயிறு 6-1-1991 - பிரசன்னத் திருநாள்

ஏசாயா 49:1-6, எபேசியர் 3:1-12, மத் 2:1-12

பிரசன்னத் திருநாள் என்று சாஸ்திரிகள் திரு அவதாரமாகப் பிறந்த இயேசு பாலகனைத் தொழுது கொள்ள விண்மீனால் வழிநடத்தப்பட்டு வந்த சம்பவத்தை நினைவு கூருகிறோம். சாதாரண மக்களாகிய ஆட்டிடை யர்களுக்கு இயேசுவின் பிறப்பை தேவ தூதர்களுக்கிடாக அறிவித்த அதே கடவுள் வான மண்டலங்களின் விண்மீன்களை ஆராய்ந்து காலங்களையும் வேளைகளையும் நிதானிக்கும் அறிஞர்களுக்கு ஒரு விண்மீனுக்கிடாகவே அச்செய்தியை அறிவித்தார். திரு அவதாரத்தின் செய்தி "எல்லா மக்களுக்கும் பெருமகிழ்ச்சி தருகிற நற்செய்தி" (லூக் 2:10) என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது. இன்னும் பெத்தலேமில் பிறந்த பாலனைப் பற்றிய செய்தியை அருகாமையிலிருந்த வயல்களில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த ஆட்டிடை யர்களாகிய யூதர்கள் மாத்திரமல்ல, கிழக்கிலே - மிகுதொலைவிலே, விண்மீன்களின் ஆராய்ச்சியிலிருந்த அறிஞர்களும் கேட்டார்கள், கண்டார்கள். காதிருந்தும் கேளாமல், கண்ணிருந்தும் காணாமல் அலைந்து திரியும் மானிடர் மத்தியில் இவர்கள் திரு அவதாரச் செய்தியைப் புரிந்து கொண்டார்கள். "உன் கடவுளாகிய கர்த்தர் நானே. என்னைன்றி உனக்கு வேறே தேவர்கள் உண்டாயிருக்க வேண்டாம்..... அவைகளை நமஸ்கரிக்கவும் சேவிக்கவும் வேண்டாம்" என்பது யூதர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான கற்பனைகளாயிருந்தன. இப்பொழுது யூதரும், யூதரல்லாதவர்களும் பெத்தலேமில் பிறந்த பாலகனை வந்து "விழுந்து பணிந்து", சென்றது. அப்பாலகனில் கடவுளே திரு அவதாரமானார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வெளிப்படுத்துதல் யூதர்களுக்கு மாத்திரமல்ல மிகு தொலைவிலிருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் உரியது என்பதையே பிரசன்னத் திருநாள் நினைவூட்டுகின்றது.

பெத்தலேமே என்னும் பெயர் இரண்டு எபிரேய மொழிச் சொற்களைக் கொண்டது. பெத் - இல்லம், லேமே - அப்பம் எனவே இயேசு பிறந்த கிராமத்தின் பெயரின் கருத்தே "அப்பத்தின் இல்லம்" என்பதே. "ஜீவ அப்பம் நானே" என்று தன்னைக் குறித்து சாட்சி பகர்ந்த இயேசு, அப்பத்தின் இல்லம் என்று அழைக்கப்பட்ட கிராமத்திலேயே பிறந்தார். அப்பிறப்பின் நோக்கமும் அதற் கூடாகவே தெளிவாகிறது. "நீங்

கள் அப்பமல் லாத தற்காகப் பணத்தையும், திருப்தி செய்யாத பொருளுக்காக உங்கள் பிரயாசத்தையும் செலவழிப்பானேன்? நலமானதைச் சாப்பிடுங்கள்; அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமா கொழுப்பான பதார்த்தத்தினால் மகிழ்ச்சியாகும்" (ஏசா 55:2). ஆட்டிடை யர்களைப் போலவே கிழக்கிலிருந்து வந்த அறிஞர்களும் இயேசு பாலகனை வணங்கி "நலமானதைச் சாப்பிட்டார்கள், மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்".

மத்தேயு நற்செய்தியாளன் கிழக்கிலிருந்து வந்த அறிஞர்கள் - சாஸ்திரிகள், "யூதருக்கு அரசனாகப் பிறந்திருக்கிறவர் எங்கே?" (2:2) என்று தேடி வந்து, அவரைக் கண்டதும் கீழே விழுந்து பணிந்து பொன்னையும், தூபவர்க்கத்தையும் வெள்ளைப் போளத்தையும் காணிக்கையாகப் படைத்தார்கள் என்று குறிப்பிடுவதைப் பார்த்தோம். மூன்று கொடைகள் குறிப்பிட்டிருப்பதால் மூன்று சாஸ்திரிகளே வந்தார்கள் என்று ஒரு பாரம்பரிய எண்ணம் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் சாஸ்திரிகளின் தொகை எவ்வளவு என்று மத்தேயு ஒன்றும் கூறவில்லை. அவர்கள் பலராயிருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் காணிக்கையாகக் கொடுத்த கொடைகளே ஒரு முக்கிய செய்தியைக் குறிக்கிறது. தங்கள் "அரும் பொருள் பெட்டிகளைத் துறந்து" - அல்லது "பொக்கிஷங்களைத் துறந்து" கொடைகளைக் கொடுத்தார்கள் என்று வாசிக்கிறோம். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில், வரலாற்றின் இறுதியில் கடவுளுடைய இராச்சியம் பூரணமாய்த் தோன்றும் பொழுது "உலகின் அரசர்கள் தங்களுக்கு மாட்சிமையாயிருப்பவற்றை அங்கே கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள்" (வெளி 21:24), "உலக மக்களுக்கு மாட்சிமையாயும் மேன்மையாயும் இருப்பவை அதனுள் கொண்டு வரப்படும்" (வெளி 21:26). சாஸ்திரிகளின் கொடைகள் கடவுள் தனது இராச்சியத்திற்குள் உலக மக்களின் மாட்சிமையையும் மேன்மையையும் சேர்த்துக் கொள்ளவே சித்தம் கொண்டிருக்கிறார் என்பதற்கு ஒரு முன் அறிவித்தல் அல்லது முதற்குறியாய் துலங்குகின்றது. மக்கள், அன்பு என்னும் பொன்னையும் தூபவர்க்கமாகிய போற்றதலுக்குரிய வழிபாட்டையும், வெள்ளைப் போளமாகிய தன்னையே அடக்கம் செய்யும் தியாகசிந்தையும் தங்கள் உள்ளங்களாகிய அரும் பொருள் பெட்டி

களைத் துறந்து கொடைகளாகக் கொடுக்க அழைக்கப்படுகிறார்கள். இதுவே பிரசன்னத் திருநாள் அறை கூவல்.

"கடவுள் தன்னைத் தானே வெறுமையாக்கி அடிமையின் தன்மையை ஏற்றி, மனித உருவத்தில் காணப்பட்ட" (பிலிப் 2:7) சம்பவத்தைத் தரிசித்த மக்கள் சாஸ்திரிகளைப் போல வந்த வழியிலேயே திரும்பாமல் வேறு வழியாய்த் தான் செல்ல வேண்டும். திரும்பவும் வீடுகள் சென்று பழைய காரியங்களிலேயே கவனத்தைச் செலுத்துகிறவர்களாயல், புது வழியில் பிரவேசித்து நற்செய்தியின் சாட்சிகளாக, "எருசலேமிலும், யூதேயா சமாரியா முழுவதிலும், உலகின் கடைசி வரைக்

குமே" செல்லும் பாதைகளிலும் பிரவேசிக்கவே பிரசன்னத் திருநாள் நமக்கு அறை கூவல் அளிக்கிறது.

கருக்க ஜெபம்

கடவுளே, திருமைந்தனை வழிபட ஒரு விண்மீனால் அறிஞர்களை வழி நடந்தினீரே; ஒவ்வொரு நாட்டிலுமுள்ள பேரறிஞரையும் பெரியோரையும் உம் மண்டை வழி நடத்தும், அனைவரும் உம்முள் அடிபணியவும், நினைவுகள் யாவும் உமக்குக் கீழமையவும் அருள்புரியும், எங்கள் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவை முன்னிட்டுத் தாழ்மையோடு வேண்டுகிறோம். ஆமென்.

"திருமறைத் தொண்டன்".

கிறிஸ்து பிறந்த திருநாளுக்கு அடுத்த

மூன்றாம் ஞாயிறு

ஞாயிறு 13 - 01 - 1990

இயேசுவின் திருமுழுக்கு

1 சாமுவேல் 16:1-13, அப் 10:34-48, மத் 3:13-17

"இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன். இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்" (மத் 3:17) என்று வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தமுண்டாகி நமது ஆண்டவர் இயேசுவின் திருமுழுக்கின் (ஞானஸ்நானத்தின்) பொருளைத் தெளிவு படுத்தினது. யோவான் ஸ்நானன் கொடுத்த திருமுழுக்கு மனத்திரும்புதலின் திருமுழுக்காயிருந்தது. எனவே இயேசு தன்னை வந்த பொழுது, பாவமற்ற இயேசு மனத்திரும்புதலின் திருமுழுக்கை எடுப்பதில் கருத்தில்லை என்பதை உணர்ந்து "அவருக்குத் தடை செய்து, நான் உம்மாலே திருமுழுக்குப் பெற வேண்டிய வனாயிருக்க, நீர் என்விடம் வரலாமா?" என்று சொன்னான். இயேசுவோ அவனுக்கு "இப்பொழுது இடங்கொடு, இப்படி எல்லா நீதியையும் நிறைவேற்றுவது நமக்கு ஏற்றதாயிருக்கிறது" என்று கூறி யோவானின் திருமுழுக்கைப் பெற்றார். இவ்வண்ணம் இயேசு "எல்லா நீதியையும் நிறைவேற்றினார்" என்பதன் பொருள் தனது நீதி, தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அழைப்பை நிறைவேற்றுவதே என்று உணர்ந்து மக்களோடு தானும் ஒரு மனிதனாக, யூதர்களுடன் தானும் ஒரு யூதனாக ஒன்றே எனக் கருதி அவர்கள் எடுக்க வேண்டிய மனத்திரும்புதலின் திருமுழுக்கிலே தானும் பங்கு பற்றினார். "அக்கிரமக் காரரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டு" (ஏசா 53:12) என்று தீர்க்கதரிசி கடவுளின் தாசனின் தன்மையை விளக்கினதை இயேசு தாமே இத்திருமுழுக்கை எடுத்து நிறைவேற்றினார். எனினும் இத்திருமுழுக்கு இயேசுவுக்கு அதே தருணம் இன்னுமொரு தாற்பரியம் பொரிந்தியதாயிருந்தது. இது தண்ணீரில் பெற்ற திருமுழுக்கு மாத்திரமல்ல தூய ஆவியானவரின் நிறைவைப் பெற்ற திருமுழுக்காயும் அமைந்தது. "வானம் அவருக்குத் திறக்கப்பட்டது; தெய்வ ஆவி புறாவைப் போல இறங்கித் தம்மீது வருவதை அவர் கண்டார்". (மத் 3:16) அப்படி ஆவியானவரின் நிறைவைப் பெற்ற வேளையிலேயே "இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்" என்ற தெய்வ வாக்கு வந்தது. இவ்வாக்கு கடவுளுடைய குமாரனைப் பற்றி சங் 2:7 ல் உள்ள வார்த்தையும், கடவுளின் பாடுபடும் தாசனைப் பற்றி ஏசா 42:1 ல் உள்ள வார்த்தையும் இணைந்த ஒரு புதிய வார்த்தை. தாவீது அரசனாக ஆவியானவரினால் அபிஷேகம்

பெற்றார் (1 சாமு 16:13). அவ்வண்ணமே இயேசுவும் ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்றவராகக் கிறிஸ்துவராக இப்போ உலக ரீதியில் அரசனாக அல்ல கடவுடைய குமாரனாக அரசாள ஆவியைப் பெற்றார். மனிதனுடைய ஆட்சியை அல்ல கடவுளின் ஆட்சியையே நிலைநாட்டவும், கடவுளின் நீதியின்படி நிலைநாட்டவும், அதிகாரம் செலுத்தி வன்முறையில் ஆளுகை செய்ய அல்ல மக்களின் பாடுகளைத் தானே சுமக்கும் தாசனின் ஆளுகையை நிலைநாட்டவே ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றார்.

அந்த ஆவி புறாவைப் போல காட்சியளித்தது என்று வாசிக்கிறோம். புறா ஏழை மக்கள் தேவாலயத்தில் செலுத்தும் பலியாயிருந்தது. பலியாகக் கொடுக்கப்படும் புறாக்களைப் பற்றி கவனித்த ஒரு காரியம், பிரதான ஆசாரியன் தனது இடக்கையினால் புறாவைப் பற்றிப் பிடித்து தனது வலக்கையினால் வெட்டக் கத்தியை ஒங்கும் பொழுது புறா தனது தலையை சற்று நீட்டிக் கொடுக்கும். இதற்கு அதன் உடலமைப்புக்கு உகந்த விளக்கம் இருக்கக் கூடும். ஆனால் மக்கள் இதற்கு ஒரு ஆத்மீக கருத்தைக் கொடுத்தார்கள். புறா பலியிடப்படுவதற்குத் தானே இணங்கிக் கழுத்தை நீட்டித் தலையைக் கொடுக்கிறது. தூய ஆவியானவரின் அபிஷேகம் அவ்வண்ணமே ஆண்டவராகிய இயேசு "என் சித்தமல்ல உம் சித்தமே ஆகட்டும்" என்று தன்னைத் தானே சிலுவையில் சேவ பலியாக ஒப்புவிக்கும் இயல்பையும் சித்தத்தையும் கொடுத்தது. இப்படித் தன் சேவனை அர்ப்பணம் செய்வதற் கூடாகவே அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட இயேசு கடவுளின் ஆட்சியைக் கொண்டு வந்தார். அவ்வண்ணமே இன்றும் ஆட்சி செய்கிறார். ஆதிச்சபையின் தூய அதனாசியர் "உலகில் இரட்சிக்கப்படாத ஒரு பாவிதானும் இருக்கும் பொழுது ஆண்டவர் தொடர்ந்து சிலுவையில் தனது கரங்களை நீட்டியே ஆட்சி செய்கிறார். சிலுவையே கிறிஸ்துவின் சிங்காசனம். இதையே இயேசுவிற்குத் தூய ஆவியின் அபிஷேகம், திருமுழுக்கு எடுத்துக் காட்டினது.

தான் பெற்ற இந்த முழுக்கையே தன்னைப் பின்பற்ற விரும்பும் சீடரும் பெற வேண்டுமென்று நமது ஆண்டவர் தெளிவாகக் கூறினார்.

(3-ம் பக்கம் பார்க்க)

தாரகை ஒளி

“நீ எதைச் செய்தாலும் இறைவனை மனத்தில் வைத்துச் செய்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதங்களைச் செம்மையாக்குவார்”

— நீதிமொழிகள், 6:23

எங்கள் கருத்து

புத்தாண்டு மலர்ந்தது!

எல்லாம் வல்ல இறைவன் மீண்டும் ஒரு புதிய ஆண்டை நமக்களித்துள்ளார். பழைய ஆண்டில் துன்பங்களை அனுபவித்த பலர், 1991ஆம் ஆண்டு எங்கனம் அமையுமோ? என்ற ஏக்கத்துடன் புதிய ஆண்டிற்குள் நுழைந்துள்ளனர். போர் நிறுத்தம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டாலும், அது நிலைக்குமா என்ற சந்தேகத்துடன் இருக்கின்றனர், நாம் எதிர்பார்த்த மகிழ்ச்சியும் குதுகலமும் மக்களிடம் காணப்படவில்லை. காரணம், 1990ஆம் ஆண்டில் அடைந்த வேதனை நிறைந்த அனுபவங்களே! இருந்தும் இறைவனில் நம்பிக்கையோடு தொடங்குவோம் என்பது பலரின் கருத்தாகும்.

கடந்த ஆண்டைத் திரும்பி நோக்குங்கள். துன்பங்கள், அழிவுகள், இழப்புகள், கொலைகள், கொடூரசம்பவங்கள் இவற்றால் ஏற்பட்ட காயங்கள் இன்னும் மாறவில்லை இது உண்மை! ஆயினும் இன்னும் கூர்ந்து கவனியுங்கள். துன்பங்கள் மத்தியில் நமதுயரைத் துடைத்தவர் யார்? எங்கள் மத்தியில் ‘திகையாதே, கலங்காதே, நான் உன்னோடிருக்கிறேன்’ என எம்மை அரவணைத்துப் பாதுகாத்தவர் யார்? அழிவுகள் மத்தியில் எங்களைத்தம் அன்புக்கரங்கொண்டு தூக்கிவிட்டவர் யார்? ஆம் எல்லாம் வல்ல இறைவன் தம் அன்பு மைந்தன் இயோசகிரானின் வழியாக நம்மை அற்புதமாய்ப் பாதுகாத்து வழிநடத்தினாரல்லவா? இந்த உண்மையை உணர்ந்து, இம்மட்டும் சீவன் தந்த கர்த்தாவை அத்தியந்த எண்ணமாய் தோத்திரிப்போமாக!

இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்’ (மத். 28:20) என்று, எம்பெருமான் அளித்த பொன்னான வாக்கை நினைவு கூருங்கள். திடமனதோடு, அவர் காட்டுவளிகழில் அவர் தரும் புதுப்பணிகளை உற்சாகத்துடன் செய்ய முன்வாருங்கள். இப்புதிய ஆண்டில் நமக்கு வேண்டிய புதுப்பெலனை தூய ஆவியானவர் அருளுவார் என்பது நிச்சயம் இது கடவுளின் அருள் வாக்கு ‘புலுலர்ந்து பூ உதிரும்; நமது கடவுளின் வசனமோ என்றென்றைக்கும் நிற்கும்’ (ஏச 40: 8) எம்மீட்பர் உயிரோடிருக்கையில் எமக்கென்ன குறையுண்டு?

இப்புதிய ஆண்டில், எவ்வித சந்தர்ப்பத்திலும் கவலைக் கிடங்கொடாதீர்கள். நம்பிக்கை இருக்க வேண்டிய இடத்தில் கவலைக்கென்ன வேலை? அந்தந்த நாளுக்கு வேண்டிய பெலனை எம்பெருமான் எமக்களிப்பது நிச்சயம். நமது பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பவர் அவரே. தம் உள்ளங்களில் நம்மை வரைந்து வைத்திருக்கிறார். ஆகவே, ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல், இன்றைய சூழ்நிலையில் இறைவன் தரும் பணிகளைத் துணிவுடன் நிறைவேற்ற முன்வாருங்கள்.

ஒரு சமூகம் விழித்துவிட்டால், ஒரு புதிய உலகம் உருவாகும். மக்கள் ஒன்றுபட்டு விழித்தெழுந்த நாடுகளில், கடந்த ஆண்டில் புதிய மாற்றம் ஏற்பட்டதைக் காண்கிறோம். உலகின் புகழ் பெற்ற தலைவர்கள் பலர், தம்பதவியை இழந்தனர். அப்பாவி மக்கள் சக்தியைக் கவர்ந்திழுத்து ஆண்டவர்களும், இராணுவப் பலத்தால் மக்களை ஆட்டிப்படைத்து, ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்த தலைவர்களும் பதவியை விட்டோடும் கதி பல நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிற் பல, ஜனநாயக அரசுகளை உருவாக்கி, தலைமைப் பீடங்களை மாற்றி விட்டன. பல ஆண்டுகளாகப் பிரிந்திருந்த மேற்கு கிழக்கு ஜெர்மன்கள் ஒன்றாக இணைந்து, ஒரே ஜெர்மனியாகிற்று. சோவியத் ரஷ்யாவில் கம்யூனிஸி சித்தாந்தம் மறைகிறது, ஜனநாயக ஆட்சி மலர்கிறது:— இத்தகைய மாற்றங்களுடன், இலங்கை அரசில் உண்மையான மனமாற்றம் ஏற்படுமென்றே எண்ணுகிறோம்.

இன்று நமக்குள்ள பணி, கடந்த ஆண்டின் வேதனைகளால் புண்பட்ட உள்ளங்களை ஆற்றித் தேற்றி, அவர்களுக்குப் புதுவாழ்வளிப்பதில் அயராது ஈடுபட வேண்டியது நமது கடமை. இப்புதிய ஆண்டில் மக்கள் விழிப்படைந்து, தம்பிறப்புரிமைகளைப் பெற்று நிறைவான வாழ்வை வாழச் செய்வது திருச்சபையின் தலையாய கடமை.

கிறிஸ்து பிறந்த திருநாளுக்கு அடுத்த மூன்றாம் ஞாயிறு (2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யோவான், யாக்கோபாகிய சகோதரர்களுக்கு அவர் சொன்னது. “நான் குடிக்கும் பானத்தை உங்களால் குடிக்க முடியுமா? நான் பெறும் முழுக்கை உங்களால் பெற முடியுமா? (மார்க்கு 10:38). இத்தால் இயேசு தன் சிலுவை மரணத்தைக் குறித்தே பேசினார் என்பதைச் சீடர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள்.

ஆண்டவராகிய இயேசுவிற்குத் தூய ஆவியின் திருமுழுக்கு சிலுவை மரணத்தை ஏற்றுத் தன்னைச் சீவப்பலியாக ஒப்புவிக்கும் திருப்பணிக்கே அபிஷேகமாயிருந்தது. இத்திருமுழுக்கிலேயே ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் பங்குபற்றி “புறப்பட்டுப்போய், எல்லா நாட்டினரையும் சீடராக்கித் தந்தை, மைந்தன் தூய ஆவியானவரின் திருப்பெயரால் திருமுழுக்குக் கொடுக்கும்”- திருப்பணி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயேசு பெற்ற திருமுழுக்கு உலகம் பெறவேண்டிய திருமுழுக்குக்காகவே.

சுருக்க ஜெபம்

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, பாவ மக்களுக்குரிய திருமுழுக்கைப் பெற்றுக் கொள்ள நீர் உம்மைத் தாழ்த்திய போது, இறைவனின் திருமைந்தன் என அறிவிக்கப் பெற்றீரே, உமக்குள் திருமுழுக்குக்காட்டப்பட்டுள்ள நாங்கள் கடவுளின் மைந்தரும், அனைவருக்கும் தொண்டருமாக மகிழ அருள்புரியும். தந்தையோடும் தூய ஆவியோடும் ஒரே கடவுளாக வீற்றிருந்து எக்காலமும் ஆட்சி புரியும் உமது திருநாமத்தை முன்னிட்டுத் தாழ்மையாக மன்றாடுகிறோம். ஆமென்.

“திருமறைத் தொண்டன்”

வட்டுக்கோட்டையில்

ஒளிவிழா

வட்டுக்கோட்டை வட்டார திருச்சபைகளின் வாலிபர் ஒன்றியங்களிலுள் இணைந்தளிக்கப்பட்ட நத்தார் ஒளிவிழா கடந்த மார் கழி 29ம் திகதி மாலை மூன்று மணிக்குச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. யாழ் கல்லூரி ஒட்டி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் பண்டத்தரிப்பு, சங்கானை, அராலி, நவாலி, காரைநகர் வட்டுக்கோட்டை ஆகிய திருச்சபைகளில் இருந்து வாலிபர் கலந்து கொண்டனர். இவ்விழாவில் இடம்பெற்ற நாடகம், நடனம், இசை நாடகம் பாடல்கள், வில்லுப்பாட்டு என்பன மிகவும் தரமானவை என பார்த்தோரின் பாராட்டைப்பெற்றன.

சிறுவர் இல்லங்களின் நத்தார் விழா

வட்டுக்கோட்டை லீவைஸ்போல் டிங் ஆண்கள் இல்லம் பண்டத்தரிப்பு கரியற் உவின்கிலோ பெண்கள் இல்லம் மானிப்பாய் அருள்மனை ஆண்கள் இல்லம் ஆகியன இணைந்தளித்த நத்தார் விழா சென்ற மார் கழி 24ம் திகதி காலை 10.30 மணிக்கு பண்டத்தரிப்பு பெண்கள் இல்ல மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இவ்விழாவில் இல்லங்களின் பிள்ளைகள் நாடகங்கள் பாடல்கள் அபினையங்கள் என்பவற்றைச் சிறப்பாக நிகழ்த்தினார்கள், பிள்ளைகளுக்கான பரிசில்களை டாக்டர் திருமதி C. அம்பலவாணர், அருள் திரு. S. P. ஜெயசிங்கம், அருள் திரு. அ. ஜெயக்குமாரன் ஆகியோர்

வழங்கினர். அத்தியட்சர் D. J அம்பலவாணர் அவர்களது ஆசீர்வடனும் ஐக்கிய மதிய போசனத்துடனும் விழா இனிது முடிந்தது.

சவுக்குக் கடற்கரையில்

பிள்ளைகள் விழா

காரைநகர் கருகினா பீச் தியான மண்டபத்தில், அங்கு இயங்கி வரும் ஆதின பகற்பராமரிப்பு நிலையத்தின் பிள்ளைகள் விழா டிசம்பர் மாதம் 27-ம் திகதி மாலை 3.30 மணிக்கு மேற்படி மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. காரைநகர் ஊழியன் திரு. தேவஅருட்செல்வம் விழா விற்குத் தலைமை தாங்கினார். ஆதினத் திட்ட அலுவலர் திரு. N. சுரேஸ் தம்பு, ஆதின செயலர் அருள் திரு. A. ஜெயக்குமாரன், திரு. T. டானியேல் ஆகியோர் சிறப்புரை வழங்கினர். பிள்ளைகளின் கலை நிகழ்ச்சிகள், வட்டுக்கோட்டை வாலிபரின் நாடகம் என்பன இடம்பெற்ற இவ்விழாவிற்கு ஏராளமான மக்கள் வருகை தந்திருந்தனர். விழாவின் இறுதியில் பிள்ளைகளுக்குப் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டன.

இலங்கைப் படையினரின் இழப்பு

கடந்த ஏழு மாதங்களாக இடம்பெற்று வரும் தமிழர்க்கெதிரான யுத்தத்தில் வடக்கு - கிழக்கு பகுதியில் 2,000!த்திற்கும் மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர், 4,000 படையினர் வரை படுகாயமடைந்தனர் என ‘ஏஜன்சி’ செய்தியை ஆதாரமாக வைத்து ‘ஈழநாடு’ அறிவித்துள்ளது.

திருட்டு அதிகரிக்கிறது

சாவகச்சேரியில் கடந்த வாரம் ‘பொம்பர்’ தாக்குதல் நடைபெற்றபோது, பூட்டப்பட்ட நான்கு சைக்கிள்கள் திருடப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில் ‘பொம்பர்’ ‘ஹெலி தாக்குதல் நடக்கும் ஒவ்வொரு தடவையும், இத்தகைய திருட்டுச் சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன.

இதற்கென ஒரு திருடர் கூட்டம் தினமும் சாவகச்சேரிச் சந்தைப் பகுதியில் நடமாடி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது.

கறைபட்டு விட்டால்?

0 துணிகளில் தேனீர் கறைபட்டு விட்டால், அதன் மேல் சிறிது சீனி தூவித் துணிகளை நன்றாகக் கசக்கினால், கறை அகன்று விடும்.

0 பட்டுத்துணிகளில் உள்ள கறைகளை அகற்றுவதற்கு கறைபட்ட பாகத்தில் உருளைக்கிழங்கு அவித்த நீரில் அழுக்கி வைத்து எடுத்துக் கசக்கினால், கறை நீங்கும்.

0 தேநீர்க் கோப்பைகளில் படிந்துள்ள கறைகளைப் போக்க சிறு துணி ஒன்றில் சிறிது சாதாரண உப்பைப் போட்டு மடித்துத் தேய்த்தால் கறை நீங்கும். P. வனஜா

மன்னார் நகரில் மின்சாரம்

மன்னார் நகரில் இருமணிநேரம் மாலை 6.30 மணியிலிருந்து இரவு 8.30 மணி வரையில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது பகலிலும் சில சமயம் ஒரு மணிநேரம் மின்சாரம் கிடைக்கிறதாகக் கூறப்படுகிறது. இங்குள்ள மின்சாரசபை ஜெனரேற்றருக்கு டீசல் வழங்கப்பட்டதனால், மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது.

'We look before and after And pine for what is not'

The well known lines of Shelley which forms our caption would aptly summarise the mood of our people as they move into another year — the first year of the last decade of the 20th Century. The year 1990 by any reckoning would be considered one of the most momentous years of this century along with 1918 and 1945 when the first and second world wars came to an end.

With the reunion of the two Germanys in 1990 one of the painful consequences of the second world war came to an end. The forces for Peace released by Mikhail Gorbachev in 1989 continued to have its effects for liberation and freedom in Eastern Europe. Gorbachev was most appropriately awarded the Nobel Peace Prize for 1990. He however, seems to have paid a high price within the Soviet Union itself for the creative and imaginative steps he took for peace and freedom at the international level. The end of the cold war has brought about a tremendous easing of tensions on the world stage, but Gorbachev seems to have bargained for a cold war within his own country. We can only hope he will have the resources to end the cold war within his own borders as he has succeeded in doing on the world stage.

These positive developments on the international arena have been darkened by the developments in the Gulf with the threat of war which could engulf more nations beyond the parties in direct conflict. The Super-Powers and other powerful nations of the West have a big lesson to learn from this. The Gulf conflict is a direct consequence of the roaring armaments trade that has gone on for the last few decades. Those who indulge in this trade cannot go on in the belief that it will not affect them. The very arms they have sold pose the threat to their own vital interests. One cannot claim one is working for World Peace by inundating the world with one's sophisticated weapons.

There have been other developments too on the world horizon. The release of Nelson Mandela after 27 years in prison and later of Oliver Tambo mark a new development in the liberation struggle of the Blacks in Southern Africa. The Apartheid regime in South Africa has realised that a peoples' freedom cannot be suppressed for ever by guns and bombs. What the Blacks are demanding is not for small privileges, but for their national sovereignty. As Bishop Desmond Tutu so elegantly put it "What we want is not the right to approach the master's table to pick up a few crumbs, but the right to sit at the table and determine the Menu".

The unexpected changes of Governments and leaders in many a country during 1990 have also proved the power of the people. The position of Mrs. Thatcher, which appeared impregnable ended after eleven and a half years. She could not but bow to the demand for change. Japan saw a new Emperor come to the throne and a new Prime Minister take office. Singapore's Lee Kuan Yew after a record thirty one years in office had to acknowledge that age does wither and give place to new leadership. The developments in our immediate neighbourhood on the Indian Sub-Continent were again significant. There have been changes of Governments in India and Pakistan. The military dictatorships in Bangladesh and Burma had to heed the peoples' demand for democracy. In Bangladesh the Military Dictator is now under house arrest. In Burma it cannot be long before the elected Government assumes office. In Nepal a medieval type monarchy is yielding to peoples' power. The trend is clear all over the world. The forces of democracy - the right of peoples to determine their own future and order their own affairs cannot be suppressed for ever.

The developments in Sri Lanka in 1990 are a different story. The year began with the pull out of the Indian Peace Keeping Forces and held the promise of a negotiated settlement of the ethnic conflict. Unfortunately the negotiations did not lead to any concrete results but gave rise rather to the resumption of violence in June. The Tamils of Sri Lanka have claimed a national identity with a traditional homeland, a history, distinct language and culture. They have refused to accept the unitary constitution which they believe is the cause of their oppression. Their will was clearly expressed by a democratic process at the 1977 General Elections when the TULF won 17 of the 21 seats in the Northern and Eastern Provinces. The Government however by the Sixth Amendment, closed the doors to the democratic process. The result is the ongoing military conflict. It will be no exaggeration to say that of the nearly five centuries of Colonial oppression of the Tamil people in this country, the last four decades have been the most oppressive. When the fighting resumed in June, the Government claimed that it was not fighting against the Tamil people but the LTTE. Impartial observers after six

and a half months of the conflict can conclude whether the Government was destroying the Tamil people or the LTTE. More than a million Tamil civilians have lost their homes and are refugees. The armed forces particularly in the Eastern Province have systematically destroyed Tamil houses. More than four thousand innocent civilians have been the victims of the military operations. Several thousands have been injured. The fuel blockade the Electricity Cut and the severe restrictions of the food and medicine supply have brought untold hardships on the people. Several thousands of shops, business centres, and houses have been bombed out. Schools, Hospitals and places of worship have not been spared by the Air Force bombs and shells. The Sri Lanka Government is unique in its use of the Air Force over its own territory and against its own people. The memory of the merciless air attacks on the civilian population with such ruthless efficiency will take many many years to forget.

Hope for Peace

As we go to press there seems to be some hope again of a cease-fire and the resumption of talks. If talks resume we hope a just and peaceful solution can be reached. Our fears however, are about the sincerity of the Sinhala dominated Governments in Sri Lanka to solve this problem. The Government claims to have solved the language problem by enacting legislation for Tamil also as an official language. The Tamils still complain that they receive Government letters in Sinhala. Government Departments still refuse to accept documents in Tamil for official purposes. One has to walk into the Government's offices in Colombo or into the Katunayake Airport to observe if Tamil also is an official language. The Government claims to have solved the citizenship problem of the Tamils of Indian origin. At the time of Independence in a Parliament of 66 members there were 8 elected members of this community. By the Shastri-Srimavo pact the problem was to be solved by India taking half the number of Indian Tamils back to India and the other half becoming citizens of Sri Lanka. This would have meant that at least there would be four elected representatives in a Parliament of 66. Now in the Parliament of more than two hundred there are only two representatives instead of at least 12 which their population deserves. This is what we mean by the lack of sincerity on the part of the Government to really do justice to the Tamil minority.

The prayer and longing of every Sri Lankan citizen is for Peace. There is a negative aspect of peace. It is the elimination of force, of fears, anxieties and oppression. But peace has to have a positive content. It is not the absence of violence, necessary as it is, but the presence of justice. It is not just the cessation of hostilities but the realisation of justice and the development of the full potentialities of a people. The rights of the Tamils of Sri Lanka are no less than those of the French in Quebec, or the Lithuanians, Estonians, and Georgians in the Soviet Union or the Slovenians in Yugoslavia. Peace can only come when justice is done to all our peoples and particularly to the long oppressed minorities. "We look before and after and pine for what is not".

The Perils.....

(continued from page 1)

Dancing

Luke tells a story of a man who walked with a couple of travellers "along the way". They were busy talking about what would count as good news for them - what for them would have spelt the redemption of Israel - and as they talked he listened.

At the end of the conversation when they came to the village where they were going, he broke bread with them, feeding them in a way that rolled evangelism and development into one. The news they heard was so good that they came near to dancing in the streets as they went back along them to tell their friends. But I suspect it was only good because of that long conversation with someone who listened to their gospel, someone who was incarnate in their life as much as in his own.

By Courtesy Christian Aid News

Church Centres Eastern Province

During the last six months of the military operation, most of the church centres in the Eastern Province were affected one way or another. It is en-

couraging however that work has resumed at most of the centres with, faith, courage and enthusiasm by the Rev. Earl P. Solomons and Messrs I. Arulbalan and Jeeva Jothy. The Christmas and the New Year programmes were carried out at the St. John's Church Centre, Uranee, Batticaloa. On the 28th of December, an Ecumenical Youth Fellowship was held at the Roman Catholic Seminary, Mantresa in which young people of all denominations joined.

At the St. John's Boys' Home and the St. John's Girls Home, Uranee, run by the Diocese eighteen new orphans who lost their parents during the recent operations have been admitted. These Homes are proving a great blessing to the Eastern Province.

The Day Care Centres at Kinniyadi, Karadiyanaru, Kalkudah and the Chinnanaan Yesusahayam Memorial Day Care Centre at Kiran are restarting after a few weeks lapse during the first week of January. The Day Care Centre at Kathiraveli will also restart as soon as its damaged roof is repaired.